

Sygn. akt IX Ka 1523/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Opozda-Kałka

Sędziowie: SO Krzysztof Sajtyna

SO Anna Szeliga (spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Augustyna Pindziaka

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2013 roku

sprawy **R. D.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie

z dnia 26 czerwca 2013 roku sygn. akt II K 42/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. ustala, że oskarżony R. D. w dniu 12 listopada 2012 r. w miejscowości P. gminy S. województwa (...) usiłował kierować samochodem osobowym marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1,20 mg / l alkoholu w wydychanym powietrzu, ale zamierzonego celu nie osiągnął z powodu skutecznej interwencji funkcjonariuszy policji, a czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 178 a § 1 kk a za postawę wymiaru kary wskazuje przepis art. 14 § 1 kk w zw. z art. 178 a § 1 kk;

2. orzeczony w punkcie 2 środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym łagodzi do 1 (jednego) roku;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IXKa 1523)13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie wyrokiem z dnia 26 czerwca 2013r. uznał oskarżonego R. D. za winnego tego, że w dniu 12 listopada 2012r. w miejscowości P. gm. S. woj. (...) kierował samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1.20 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i za to na podstawie art. 178a§1kk w zw. z art. 33§1i3kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych , przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 20 zł . Na podstawie art. 42§2kk w zw. z art.

43§1kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat. Na podstawie art. 63§2kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 listopada 2012r. . Na podstawie art. 49§2kk orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 200 zł. Na podstawie art. 627kpk i art. 3 ust. 1 ustawy z dn. 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące wydatki w kwocie 301,97 zł i opłatę w kwocie 120 zł .

Apelacje od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, który zaskarżył wyrok w całości i zarzucił rozstrzygnięciu : mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania , a mianowicie art. 4,5,7 i 424kpk polegającą na fragmentarycznej , jednostronnej analizie i dowolnej ocenie dowodów , rozstrzygnięcia wątpliwości na niekorzyść oskarżonego , oparciu przekonania o winie oskarżonego na podstawie przypuszczeń , co skutkowało błędnym ustaleniem , że materiał dowodowy ujawniony w sprawie stanowił dostateczną podstawę do przyjęcia , że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa, bez należytego uzasadnienia takiego stanowiska .

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa , albo o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania .

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja obrońcy oskarżonego R. D. częściowo zasługiwała na uwzględnienie , co w konsekwencji doprowadziło do zmiany zaskarżonego wyroku .

Analiza akt sprawy niniejszej w szczególności przeprowadzonych dowodów i okoliczności z nich wynikających , prowadzi do wniosku , że zasadne są podnoszone w apelacji obrońcy oskarżonego zarzuty dotyczące błędnej oceny przeprowadzonych w sprawie dowodów , które to , jak słusznie wskazał obrońca , doprowadziły do nietrafnych ustaleń faktycznych i przypisania oskarżonemu popełnienia czynu z art. 178a§1kk .

Przede wszystkim przypomnieć należy, że zgodnie z utrwalonym w tym zakresie stanowiskiem orzecznictwa istota przestępstwa określonego w art. 178a§1 k.k. polega na prowadzeniu , czyli kierowaniu pojazdem mechanicznym na drodze każdego rodzaju w stanie nietrzeźwości tj. zagrażającym bezpieczeństwu w komunikacji. Przystępstwo to jest dokonane w momencie uruchomienia pojazdu i podjęcia jazdy. Przez prowadzenie pojazdu należy rozumieć wprowadzenie go w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie w sposób zgodny z konstrukcją pojazdu. Uwzględniając treść przeprowadzonych w niniejszej sprawie dowodów , stwierdzić należy, iż prawidłowa ich ocena nie dała podstaw do przypisania oskarżonemu popełnienia tego czynu w formie dokonanej, tj. uznania iż R. D. w dniu 12.11.2012r. prowadził samochód marki A. . Zauważyć bowiem należy, że ze spójnych i wzajemnie korespondujących ze sobą zeznań świadków R. J. i W. R. wynika, że zauważyli stojący na poboczu drogi samochód oskarżonego , podeszli do niego ,wskazali , że silnik pojazdu był włączony, zaś za kierownicą siedział R. D. . Wyczuli od niego woń alkoholu i próbując nie dopuścić do tego, by w takim stanie oskarżony jechał pojazdem zaproponowali , że go podwiozą do domu . W czasie tej rozmowy pojazd oskarżonego zaczął toczyć się do tyłu , świadkowie próbowali zapobiec temu , a R. J. przytrzymał auto od strony bagażnika . W tym czasie podjechał patrol , funkcjonariusz K. A. polecił R. D. wyłączyć silnik, zaciągnąć ręczny hamulec i wysiąść z pojazdu . Przedstawiany przez świadków opis został potwierdzony przez K. A., który również wskazał , iż w momencie podjęcia interwencji zauważył , że pojazd oskarżonego toczył się , silnik był w nim zapalony, a oskarżony siedział za kierownicą , zaś dwóch mężczyzn przytrzymało pojazd od strony bagażnika , próbując zatrzymać toczący się samochód. Z wyżej przedstawionych dowodów wynika zatem , że ruch pojazdu w którym znajdował się R. D. nie był „ prowadzeniem pojazdu „ w rozumieniu art. 178a§1kk, ale wynikał z ukształtowania terenu na którym znajdował się pojazd oskarżonego. Jak już wyżej wskazano przez prowadzenie pojazdu należy rozumieć wprowadzenie go w ruch, tj. nadawanie prędkości i hamowanie w sposób zgodny z konstrukcją pojazdu. Ruch pojazdu do tyłu jest sygnalizowany odpowiednimi światłami , skoro zaś interweniujący na miejscu zdarzenia funkcjonariusz policji sygnałów świetlnych świadczących o podjęciu przez oskarżonego takiego manewru

nie zaobserwował, a ruch pojazdu opisał jako toczenie się, to nie ma podstaw do przyjęcia, że oskarżony auto wprowadził w ruch, tak jak to ustalił Sąd Rejonowy.

Nie ulega natomiast najmniejszej wątpliwości, że zebrany w sprawie materiał dowodowy uzasadnia przyjęcie, że R. D. usiłował kierować swoim pojazdem w stanie nietrzeźwości, jednak z powodu skutecznej interwencji funkcjonariuszy policji, w tym przede wszystkim K. A., celu tego nie osiągnął. Z niekwestionowanego materiału dowodowego, a przede wszystkim ze spójnych zeznań wyżej wskazanych świadków wynika, że oskarżony siedział za kierownicą pojazdu, który miał uruchomiony silnik. Nie zasługują na wiarę wyjaśnienia R. D., co słusznie podkreślił w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Rejonowy, z których wynika, że włączył silnik w pojeździe, ponieważ chciał się ogrzać i w tym czasie oczekiwał na córkę. Powyższe relacje pozostają w sprzeczności z przeprowadzonym dowodem w postaci bilingu połączeń telefonu należącego do oskarżonego, z którego to wynika, iż w dniu 12.11.2012r. w godzinach między 15.00 a 21.00 połączeń z numerem należącym do córki R. D. nie było. Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy powyższego nie potwierdza również fakt, iż tego dnia o godzinie 14.24 dzwonił do zięcia, o ile bowiem fakt wykonania takiego połączenia jest niewątpliwy, o tyle nie można przyjąć, iż oskarżony prosił wówczas o holowanie swego pojazdu, bowiem jak sam wskazał w swoich wyjaśnieniach problem z uruchomieniem pojazdu pojawił się w czasie kiedy rozpoczął picie alkoholu ze Z. S. tj. ok. godziny 16.00. W tej sytuacji zatem uznać należy, iż R. D. miał zamiar prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości, o czym świadczy to, że uruchomił silnik pojazdu, jednakże na skutek interwencji funkcjonariuszy policji, celu tego nie osiągnął, a zatem swoim zachowaniem wyczerpał znamiona art. 13§1kk w zw. z art. 178a§1kk.

Konsekwencją zmiany kwalifikacji prawnej czynu była zmiana podstawy prawnej wymiaru kary tj. art. 14§1kk w zw. z art. 178a§1kk. Zgodnie z art. 14§1kk sąd wymierza karę za usiłowanie w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa. Kara grzywny wymierzona przez Sąd Rejonowy jest karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Przy jej wymiarze należy uwzględnić stopień zagrożenia jakie oskarżony stwarzał dla innych uczestników ruchu drogowego wynikający ze stopnia nietrzeźwości, a także okoliczności łagodzące jak dotychczasową niekaralność i ustabilizowany tryb życia R. D..

Biorąc jednak pod uwagę to, iż w istocie do prowadzenia pojazdu przez znajdującego się w stanie nietrzeźwości oskarżonego nie doszło na skutek interwencji policji, należało złagodzić wymiar orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych do 1 roku. Orzeczenie tego środka karnego jest obligatoryjne, a wyeliminowanie R. D. z ruchu drogowego pozwoli mu zrozumienie wagi naruszonych obowiązków.

Uwzględniając wyżej wskazane argumenty Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 437§1kpk.

Na podstawie art. 624§1kpk zwolniono R. D. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, bowiem jedynym jego dochodem jest renta w wysokości 750 zł, na utrzymaniu posiada żonę oraz dziecko, co uwzględniając wysokość kary grzywny i świadczenia pieniężnego, powoduje, że ich uiszczenie byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.

SSO Krzysztof Sajtyna SSO Ewa Opozda – Kalka SSO Anna Szeliga